

Bon i evolutiu 2016!

Des de la Butaca d'en Voltaire. PER L'HOMENOT DE LA PIPA

Â

Els humans, com a animals autodefinits com a racionals, som un cos fet per buscar i aportar menjar al nostre cervell. Portem anys d'evolució, buscant, sobretot malgré l'OMS, proteïnes i, en justa mesura, hidrats de carboni i greixos; darrerament se'ns ha anat la mà en aquets darrers components i el sobrepès i l'obesitat formen part de les noves maneres emmalaltir.

El cervell consta, mal comptades, d'entre 80.000 a 100.000 milions de neurones que es parlen, entre elles, amb unes substàncies (els neurotransmisors) i s'exciten com un cablejat elèctric (ho sento de veres, pare Freud), les emocions vénen després.

La conducta humana ve regulada i és una conseqüència d'aquest funcionament. Si és bo o dolent, i per tant la conducta és bona o dolenta, és una consideració moral de la tribu a la qual pertanyem. Aquest pilot de neurones, de tant en tant, es reuneixen en diversos nuclis que intenten sincronitzar moviments, conductes, pensaments, sensacions? i a més, l'escorça cerebral, perquè si la coberta del cervell actua, sobretot la part frontal, de gran regulador dels impulsos, emocions, decisions?

Al mig del cervell hi ha un nucli de neurones, anomenat Accumbens i que jeu sobre el septo cerebral; aquest nucli és el que juga un paper més important en la sensació de plaer i la recerca. Totes les substàncies addictives, i les addiccions sense substància: màquines escurabutxaques, conductes de risc, conductes que ens proporcionen plaer, etc., passen per l'excitació de l'Accumbens i la suposada regulació de l'escorça prefrontal.

Sabem que el nucli Accumbens s'estimula de manera igual en les fantasies que en la seva satisfacció; és perillós perdre el sentit de la realitat i deixar-nos portar per una percepció modulada per un entorn adulador i que ens fa creure que som collonuts. Tot plegat per raonar que no és bo aguantar a les cadires del poder (el poder el tenen les multinacionals, amb més pressupost que molts estats) gaires anys. En un país amb una clara consciència, no cal tradició democràtica, la majoria de líders de partits participants en les eleccions del 27-S i del 20-D, haurien d'haver dimitit, ja que no han guanyat. En el nostre país els reflexos dels comportaments feixistes fan que associem els partits als lideratges personals, i el nucli Accumbens dels esmentats líders? en gran manera, estimulat. L'evolució té, encara, camí per fer.